

COVID 19 bepaalde het verenigingsjaar 2020

Het tropische bos bij het Omnium in Goes was op 25 januari het decor van onze nieuwjaars bijeenkomst. Wie had toen gedacht dat dat de eerste en enige activiteit van 2020 zou zijn. De start van het Chinese jaar Rat dat veel narigheid in petto bleek te hebben.

Nu, op 12 februari begint opnieuw een Chinees jaar. Ditmaal is het het 'jaar van de Os'.

Het eerste geplande samenzijn in 2021, zou de film Slag om de Schelde zijn. Met zeker 30 leden zou in Cinecity in Vlissingen gezamenlijk de film bekeken worden. En optimistisch zoals we zijn, zou dan tegelijk de Nieuwjaarsborrel plaatsvinden. Elkaar zien, spreken en belangstelling tonen aan ieder, dat wat we zo hebben gemist. Helaas, 2021 krijgt nog een lang staartje mee van 2020. De pandemie is nog steeds niet onder controle en verslagen.

Waar we het meest naar uitkijken is het vieren van ons 30-jarige jubileum. De mannen van het eerste uur blijven we altijd dankbaar dat ze het initiatief genomen hebben om op 20 april 1991 de Commando Vereniging Zeeland op te richten. Toen jonge mannen van stavast, nu grijze heren van roemrijk geslacht. Vele vergaderingen, de verschillende uitstapjes, de sportieve activiteiten, het is een band, het blijft een verbinding en het saamhorige gevoel raak je nooit kwijt. Commando ben en blijf je.

Initiatieven zijn er in 2020 zeker geweest om contact te houden. In het klein zijn toch herdenkingen georganiseerd. De Bevrijdingsvlag heeft op verschillende plaatsen in Zeeland gewapperd en samenzijn na een bestuursvergadering gebeurde ook, hoewel vaak in klein verband. De ALV moest ook Corona-proof gehouden worden, wat een lage opkomst met zich meebracht en, vanwege de voorgeschreven afstand, hard schreeuwen om verstaanbaar te zijn. Tijdens die vergadering werd een vijfde bestuurslid toegevoegd, namelijk Edward Weijers, die de taak van penningmeester van Co Baas overgenomen heeft. Het verzoek voor contributiebetaling is reeds door Edward verzonden. Co Baas blijft in het bestuur en blijft de website up to date houden. Een hele klus Co, maar complimenten!

Wat dit jaar mogelijk gaat zijn en wanneer, blijft onduidelijk en onzeker. Weet dat alles in het werk gesteld zal worden om zeker ons 30jarig bestaan met ieder te kunnen vieren. De Algemene Ledenvergadering is een verplichting en ook dan zien we iedereen graag weer aanwezig. Bram legt op de ALV zijn voorzittershamer na 4jaar neer. De commando stond in hem op. Hij was zichtbaar, aimabel, regelend en aanspreekbaar. Hij kon wat warrig overkomen, maar hij volgde de agenda en als bestuur kunnen we terugkijken op vernieuwende jaren en activiteiten onder zijn voorzitterschap. Dank Bram en blij vooral nog betrokken en actief als lid. U kunt zich nu aanmelden als kandidaat voorzitter. Mocht ikzelf de hamer oppakken, dan wordt de functie van secretaris vacant. Laat de vereniging niet doodbloeden en laten we er gezamenlijk voor zorgen dat de mannen van het eerste uur zien dat de vereniging door nieuwe mannen van stavast voortgezet wordt.

Ellie blijft de motor van het bestuur en de vereniging. Met haar kennis, haar groene hart, haar communicatie- en organisatietalent, haar opgebouwde netwerk binnen de commandogemeenschap, is ze vrijwel onmisbaar geworden. Daarom, met grote waardering voor alle ondersteuning gekregen als secretaris, hoop ik dat ze nog lang verbonden blijft aan onze vereniging. Ellie, dank dank dank!

He ain't heavy, he's my brother, was het thema van 2020. Het werd zeker een jaar om naar elkaar om te kijken. Geen samenzijn, dus telefoontjes, toevallige ontmoetingen, een wandeling of bij een na-zit, waren de momenten om te horen hoe het met ieder ging. Een overliden

binnen de vereniging, maar niet ieder had het makkelijk. Ziekzijn, vechten tegen kanker, tegenslag, eenzaamheid voelen, alleen zijn, dementie, of overlijdens binnen familie of kennissenkring, het is fijn om die 'broer of zus' naast je te hebben. Blijf daarom uitkijken naar elkaar en geef ook aan als hulp gewenst is.

Jan van de Berg en Arij Spruit.

Bij beide overlijdens hebben we de familie kunnen steunen in hun verdriet door aanwezig te zijn bij de uitvaart. Respectvol en commandowaardig namen wij afscheid van onze commandobroeders, met een dodenwacht en eregroet als laatst eerbetoon.

Het JAAR VAN DE OS: Hij zet zijn schouders er onder en is een trouwe stille kracht die door gaat. Laten wij dit jaar ook zo oppakken. Lief zijn voor elkaar en doorgaan waar anderen zouden stoppen. Onze schouders er onder zetten en de vereniging levend houden. Een commando geeft nooit op, Nunc Aut Nunquam

Menno